

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА
ЧЕТВРТО ОДЕЉЕЊЕ
ПРЕДМЕТ БАКИЋ И БОЈЧИЋ ПРОТИВ СРБИЈЕ
(Представке бр. 13700/22 и 13708/22)
ПРЕСУДА
СТРАЗБУР
2. март 2023. године

Ова пресуда је правоснажна, али може бити предмет редакцијских измена.

У предмету Бакић и Бојчић против Србије,

Европски суд за људска права (Четврто одељење), на заседању Одбора у саставу:
Armen Harutyunyan, председник,
Anja Seibert-Fohr,
Ana Maria Guerra Martins, судије,
и Viktoriya Maradudina, вршилац дужности секретара Одељења,
Након већања на затвореној седници 2. фебруара 2023. године,
Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представки против Србије које су поднете Суду према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенција) на датум наведен у приложеној табели.
2. Подносиоце представки је заступао господин Р. Којић, адвокат из Београда.
3. Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) је обавештена о представкама.

ЧИЊЕНИЦЕ

4. Списак подносилаца представки и релевантни детаљи о представкама су дати у приложеној табели.
5. Подносиоци представки су се притуживали на одложено извршење домаћих одлука усвојених против друштвеног/државног предузећа.

ПРАВО

I. ЗДРУЖИВАЊЕ ПРЕДСТАВКИ

6. Имајући у виду сличност предмета наведених представки, Суд сматра да је прикладно да исте разматра заједно и да донесе једну пресуду.

II. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1. КОНВЕНЦИЈЕ И ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БРОЈ 1

7. Подносиоци представке су се притуживали на одложено извршење домаћих одлука донетих у њихову корист. Ослањали су се, изричито или прећутно, на члан 6. став 1. Конвенције и члан 1. Протокола број 1, који, у релевантној мери, гласе као што следи:

Члан 6. став 1.

„Приликом одлучивања о грађанским правима и обавезама лица... свако има право на правичну ... расправу ... од [стране]... суда ..”.

Члан 1. Протокола бр. 1

„Свако физичко или правно лице има право на мирно уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује такве законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине, у складу са општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.”

8. Суд понавља да извршење пресуде коју усвоји било који суд мора бити сматрано саставним делом „расправе” у смислу члана 6. Такође се позива на своју судску праксу која се односи на неизвршење или одложено извршење коначних домаћих пресуда (видети *Hornsby против Грчке*, број 18357/91, став 40, Извештаји о пресудама и одлукама 1997-II).

9. Суд даље истиче да одлуке у вези са овим представкама налажу предузимање посебне мере. Суд стога сматра да се предметне одлуке односе на „имовину” у смислу члана 1. Протокола број 1.

10. У водећем предмету *Р. Качапор и други против Србије*, бр. 2269/06 и још 5 других, од 15. јануара 2008. године, Суд је утврдио повреду у погледу питања сличних онима у овом предмету.

11. Након разматрања целокупног материјала који му је достављен, Суд није установио ниједну чињеницу нити аргумент који би могао да га убеди да усвоји други закључак у погледу прихватљивости и основаности ових притужби. Узимајући у обзир своју судску праксу о овом питању, Суд сматра да у овом случају органи нису предузели све неопходне напоре да благовремено спроведу одлуке у корист подносилаца представки.

12. Предметне притужбе су стога прихватљиве и указују на кршење члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола број 1.

III. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

13. Члан 41. Конвенције гласи:

„Када Суд утврди кршење Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној страни.”

14. С обзиром на документацију у свом поседу и своју судску праксу (видети, нарочито, предмет *Р. Качапор и други против Србије*, цитирано горе, као и *Станковић против Србије* (одл.), број 41285/19, од 19. децембра 2019. године), Суд сматра разумним да се доделе износи наведени у приложеној табели.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. Одлучује да представке здружи;
2. Проглашава представке прихватљивим;
3. Утврђује да предметне представке указују на кршење члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 у погледу одложеног извршења домаћих одлука усвојених против друштвених/државних предузећа;
4. Утврђује
 - (а) да Тужена треба да подносиоцима представки исплати, у року од три месеца, износе наведене у приложеној табели, који ће бити конвертовани у националну валуту Тужене по важећем курсу на дан измирења;

(б) да, од истека наведених три месеца до измирења, треба исплати затезну камату на горе наведене износе по стопи која је једнака граничној каматној стопи Европске централне банке током периода кашњења, уз додатак од три процентна поена;

Састављено на енглеском језику и достављено у писаном облику дана 2. марта 2023. године, у складу с правилом 77. ст. 2. и 3. Пословника о раду суда.

Viktoriya Maradudina
Вршилац дужности секретарке одељења

Armen Harutyunyan
Председник

ДОДАТАК

Списак представки поднетих на основу притужбе према члану 6, став 1. Конвенције и члану 1. Протокола број 1
(неизвршење или одложено извршење одлука усвојених против друштвених/државних предузећа на домаћем нивоу)

Бр.	Број представке Датум иницирања	Име подносиоца представке Датум рођења	Релевантна одлука на домаћем нивоу	Датум почетка периода неизвршења	Датум завршетка периода неизвршења Дужина извршног поступка	Износ додељен за нематеријалну штету по подносиоцу представке (у еврима) ^{1 2}	Износ који се додељује за трошкове и издатке по представи (у еврима) ³
1.	13700/22 7.3.2022. године	Стана БАКИЋ 1959.	Привредни суд у Београду, 24.4.2018. године	24.4.2018. године	28.6.2022. године 4 године, 2 месеца и 5 дана	1.000	250
2.	13708/22 7.3.2022. године	Станко БОЈЧИЋ 1941.	Привредни суд у Београду, 24.4.2018. године	24.4.2018. године	28.6.2022. године 4 године, 2 месеца и 5 дана	1.000	250

1 Као и било који порез који би могао бити наплатив подносиоцима представке.

2 Мање било који износи који су евентуално већ плаћени по овом основу на домаћем нивоу.

3 Као и било који порез који би могао бити наплатив подносиоцима представке.